

Hoofdstuk 123

Lieve kleinkinderen,

*Heb je geld, dan doe je wonderen,
Heb je het niet, dan is het donderen....*

Dit is een oud rijmpje dat ik vroeger van mijn moeder leerde.

Met geld kun je inderdaad wonderen doen, iemand gelukkig maken.

Maar met geld kun je ook het tegenovergestelde doen. Je kunt mensen omkopen, die voor jou andere mensen ongelukkig moeten maken. Je geeft 'boeven' geld, (je koopt ze) die voor jou op een bepaalde plaats gaan donderjagen en rotzooi trappen.

Ze gaan voor jou jouw 'tegenstander' net zolang plagen, pesten en treiteren, dat jouw 'vijand' het niet meer ziet zitten en wegvlucht.

Je kunt met veel geld zelfs je tegenstander letterlijk laten vermoorden.....

Jij, met al je geld, wint! En je tegenstander verliest, omdat hij geen of te weinig geld heeft....

Met geld kun je beide kanten uit. Zowel het goede, als het kwade.

Lieve kleinkinderen, wanneer het geld jullie in de macht krijgt, dan moeten jullie oppassen. Als jullie een slaaf worden van de mammon, dan hebben jullie geen oog meer voor jullie medemensen. En dat is niet goed!

Aan het einde van jullie leven zijn jullie dan met al je geld zelfs heel erg ongelukkig....

Als jullie niet weten wie de afgod mammon is, kijk dan maar op internet.

Hoofdstuk 123 - Macedonië - Handelingen 17 : 1 - 13

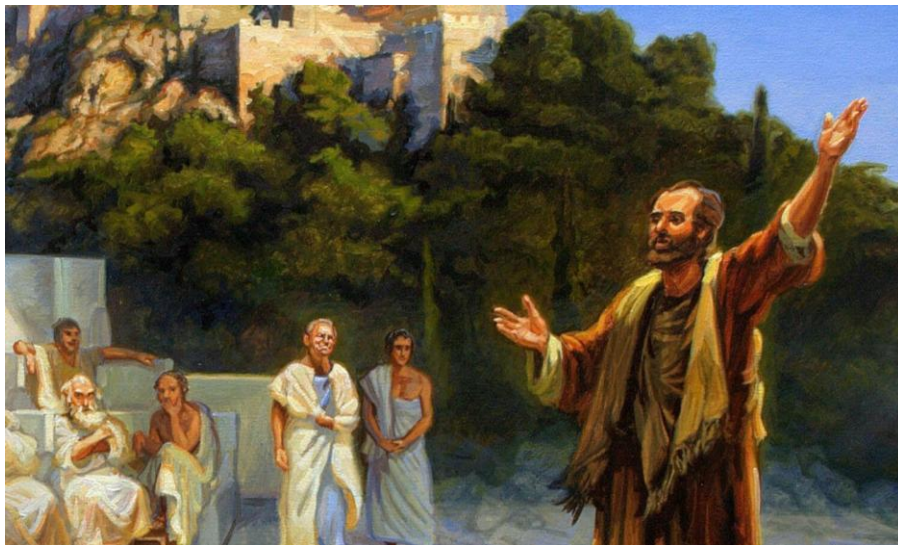
Voor Paulus en Silas was het een zware en moeilijke reis van de stad Filippi naar de grote havenstad Tessalonica. Hun lichamen deden nog pijn als gevolg van die geseling die ze in Filippi hadden gehad. En toch liepen ze door, vijf lange dagmarsen achter elkaar. Ze passeerden de steden Amfipolis en Apollonia. Hier woonden geen Joden. Ze waren moe, ja uitgeput toen ze hun plaats van bestemming hadden bereikt. Maar veel rust gunde Paulus zichzelf niet. Direct de eerst sabbat al ging hij naar de synagoge en legde de Joden daar de Schriften uit. Ook een paar Grieken waren in de synagoge. Met een lange rij teksten bewees

Paulus de mensen **dat de Messias moest lijden en sterven, maar ook dat hij uit de dood zou opstaan.**

Paulus legde hun uit dat de Messias, die zij nog steeds verwachtten, al gekomen was en dat er voor Joden en Grieken alleen maar door deze Messias alle heil te verwachten was. *‘Ja,’ zei Paulus, ‘die Jezus uit Nazareth, over wie ik steeds vertel, dat is de Messias!’*

Die zaterdagochtend in Tessalonica, dat was dus op de sabbat, werd er in de synagoge heel aandachtig naar Paulus geluisterd. Een paar Joden gingen in Jezus geloven.

Maar in Tessalonica was er niet een ‘Lydia’, zoals in Filippi, die hen gastvrij in huis nam en hen verzorgde. Al die weken dat zij in Tessalonica waren moesten Paulus en Silas voor hun levensonderhoud met hun handen werken. Niet dat zij dat erg vonden en erover klaagden. Nee, Paulus en Silas leefden alleen voor de goede zaak en wilden alles doen om de mensen van Jezus te vertellen.

***Jezus, de Messias moest lijden en sterven.
Maar Hij is uit de dood opgestaan.***

Na de derde sabbat dat Paulus en Silas in de synagoge gesproken hadden over de Messias Jezus, weigerden de leiders van deze synagoge hen de toegang.

‘Niet **nog meer onrust** in onze Joodse gemeenschap, Paulus! Jullie zijn niet meer welkom!’

Juist toen de volksgenoten Paulus en Silas de rug toekeerden, opende God de harten van de heidenen. Een grote groep Grieken liet zich dopen en ook veel rijke en voorname vrouwen werden lid van de Christengemeente. Paulus was erg blij met de groei van deze gemeente. Hoe druk hij het ook had met zijn werk als tentenmaker, altijd vond hij tijd om het blijde evangelie van Jezus te vertellen.

En Silas hielp hem trouw. Toen later ook Lukas en Timotheüs weer bij hen waren ging alles gemakkelijker.

Maar ook de Christengemeente in Filippi was Paulus niet vergeten. Meer dan één keer stuurden ze boodschappers naar Paulus en die kwamen niet met lege handen: uit dankbaarheid stuurden ze hem veel.

Paulus werkte met grote ijver in Tessalonica. Hij zou daar nog veel langer zijn gebleven, als niet weer jaloerse Joden roet in het eten hadden gegooid. Ze konden het niet uitstaan dat die jonge Christengemeente steeds groter werd. Dat zoveel heidenen in Jezus gingen geloven. Ze maakten plannen om Paulus en zijn helpers de stad uit te jagen. Weg met hen! En daarna zou in hun eigen synagoge de rust weer terugkomen.

De stad Tessalonica was geen Romeinse kolonie. Het een zogenaamde vrijstad die met toestemming van de Romeinen een eigen stadsbestuur had. Behalve de volksvergaderingen en de senaat, was er een college van zes ‘**politarchen**’, die de uitvoerende macht hadden en rechtspraken. Deze stadsbestuurders waren erg trots op hun vrijheid en hadden maar één zorg: De Romeinen mochten hen nooit deze vrijheid afnemen.

De regering van de keizer in Rome was in veel zaken vrij soepel. Maar ook deze stadsbestuurders in Tessalonica moesten zich aan de Romeinse regels houden! De Joden wisten dit ook en zij maakten hiervan misbruik om Paulus en zijn helpers de stad uit te krijgen.

Het was een kleine moeite voor deze jaloerse Joden om een paar boeven voor geld ‘in te huren’, om het volk van Tessalonica in opschudding te brengen. Het duurde dan ook niet lang of een grote groep schreeuwende mannen omsingelden het huis van Jason, waar Paulus tijdelijk woonde.

Gelukkig waren Paulus en Silas niet thuis. Wat zou er gebeurd zijn wanneer ze wel thuis waren geweest? Niet aan denken.

Maar in plaats dat de raddraaiers **onverrichter zake** weer weggingen, braken ze de deur van het huis van Jason open en sleepten Jason en een paar vrienden van hem naar het politiebureau. De politarchen zouden wel raad weten met dat Christenvolk.

Ze sleepten Jason en een paar vrienden van hem naar het politiebureau

De zes politarchen in Tessalonica waren echter wijzer dan de duumviri in Filippi. Zij wilden eerst weten wat deze gevangenen gedaan hadden. Dat was geen probleem. Heel heftig riepen ze: ‘Er zijn mannen, Joden, die overal in het Romeinse rijk al problemen veroorzaakt hebben! Nu zijn ze ook al naar onze stad gekomen. Ze logeren bij Jason. Ja, die zit ook in het complot. Die Christenen, waarvan Jason er ook één is, gehoorzamen niet meer aan de wetten van de keizer. Want ze zeggen dat er een andere koning is: Jezus.’

De zes politarchen, de bestuurders van deze stad, wisten eerst niet wat ze hiermee aan moesten. De beschuldiging was erg genoeg en deze zaak moest en zou ook onderzocht worden. Maar aan de andere kant, het waren Joden die deze aanklacht indienden. En wanneer Joden het voor de keizer opnamen, dan zat er meestal een addertje onder het gras. Nee, er klopte iets niet.... Daar kwam bij dat Jason een gerespecteerde burger was en ook nog een man met geld. Zo’n man kon je toch niet zomaar opsluiten in de gevangenis? De politarchen namen op dat moment geen beslissing. Tegen het oproerige volk zeiden ze dat ze de zaak zouden onderzoeken. Ja, grondig onderzoeken. Op deze manier kregen ze de ‘schreeuwers’ weer rustig en die gingen naar huis. Ja, dat kon nu wel. Van de Joden hadden ze immers hun loon al gekregen....

Een uurtje later mochten Jason en zijn vrienden ook naar huis. Eerst hadden ze een borgsom moeten betalen en beloven dat zij ervoor zouden zorgen dat Paulus en zijn vrienden geen oproer in de stad zouden maken.

Natuurlijk begreep Jason dat Paulus hier in deze stad Tessalonica niet meer veilig was.

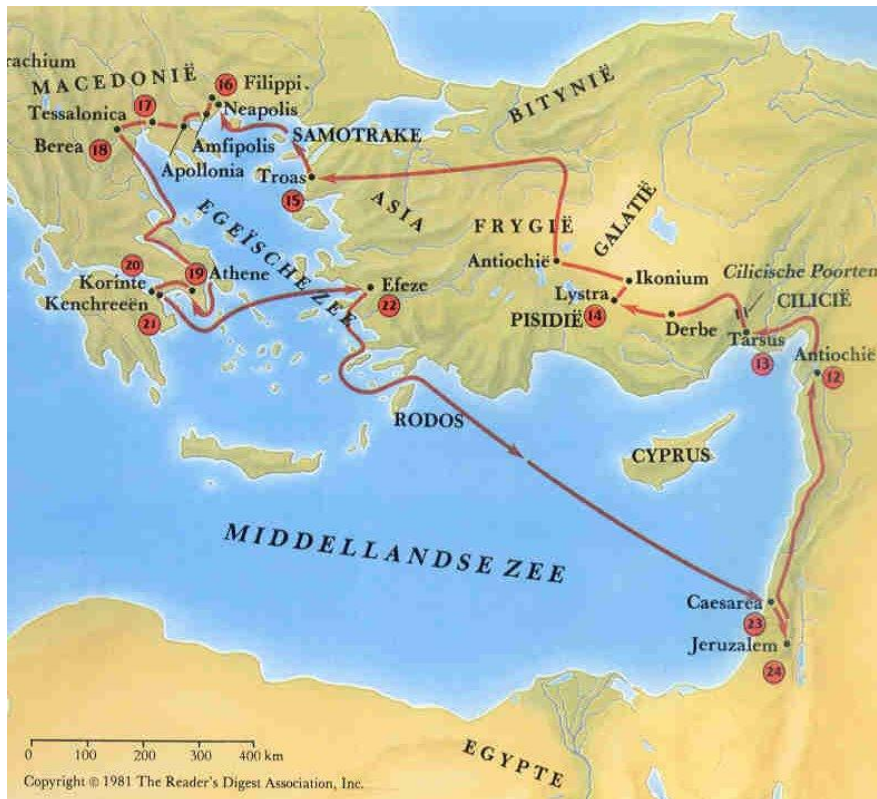
Nog diezelfde avond voordat de poort gesloten werd, brachten ze Paulus en Silas de stad uit. Buiten de stad in een kleine herberg sliepen ze die nacht. De volgende ochtend gingen ze op reis naar Beréa, een stad die niet aan de grote weg lag. Het was een reis van ongeveer zestig kilometer. In deze stad Beréa was een synagoge. De Joden in deze stad waren Paulus en Silas niet vijandig gezind. Van Paulus wilden zij graag het goede nieuws over Jezus horen. En elke dag lazen ze in de heilige boeken om te kijken of het waar was wat Paulus zei. Veel Joden gingen in Jezus geloven en ook een grote groep Grieken liet zich dopen, waaronder ook een groot aantal niet-Joodse vrouwen.

Na alles wat Paulus in Filippi en in Tessalonica had meegemaakt was het werken in Beréa voor hem een verademing. Blij dankte hij God voor Zijn Zegen.

Maar ook hier kon Paulus niet zo lang blijven als hij zich voorgenomen had. De vijandige Joden uit Tessalonica hoorden van Paulus zijn werk in Beréa. Ook zij gingen naar Beréa om Paulus daar het werken onmogelijk te maken.

Maar voordat zij hun plannen konden uitvoeren namen enkele gemeenteleden Paulus mee de stad uit, richting de zee en brachten hem veilig naar de stad Athene.

Silas en Timotheüs bleven in Beréa achter. Maar toen de gidsen vanuit Athene teruggingen naar Beréa, zei Paulus tegen hen dat ze tegen Silas en Timotheüs moesten zeggen dat zij zo snel mogelijk bij hem moesten komen.

- Troas - droom van Paulus: Kom over en help ons.
- Filippi - in de gevangenis
- Tessalonica - niet welkom
- Berea - ook hier werd Paulus het werken onmogelijk gemaakt

- Athene - wat Paulus hier meemaakt lezen jullie in het volgende hoofdstuk